

gældende, ikke har bestaaet noget Kirkesyn, saaledes som vi har haft det heroppe, men Menighederne under en vis Kontrol fra Myndighedernes Side, dels for saa vidt det økonomiske angaar, og dels af Hensyn til Kirkebygningernes og deres Inventars Betydning som arkitektoniske, arkæologiske og historiske Mindesmærker, har haft en vis Selvstændighed og Ansvar i denne Henseende ligesom paa det økonomiske Omraade. I den Skrivelse af 22. Januar 1921, hvori Kirkeministeriet udtalte sig overfor Formanden for det i Henhold til Lov af 10. September 1920 valgte Udvalg for kirkelige Anliggender om de Opgaver, det vilde paaahvile Udvalget at udtale sig om, nævnte Ministeriet da ogsaa Kirkesynslovgivningen, idet man med Henviisning til den sønderjydske Ordning berørte Muligheden af paa dette Omraade at hidføre en Simplifikation af den heroppe hidtil gældende Ordning. Som Resultatet af det kirkelige Udvalgs Behandling af dette Spørgsmaal forelaa der fra Udvalgets Flertal et Forslag til Lov om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v., der væsentlig fulgte det af det kirkelige Udvalg af 1904 i sin Tid udarbejdede Forslag, som igen væsentlig var bygget paa Loven af 1861, og som derfor ikke i nogen Henseende søgte at hidføre den Simplifikation af Synslovgivningen, som Ministeriet i sin Skrivelse havde antydnet som ønskelig. Forslag i denne Retning forelaa derimod fra det kirkelige Udvalgs Mindretal, og de Tanker, som fremsattes af Mindretallet, blev væsentlig lagt til Grund for det Lovforslag, som forelagdes, idet Ministeren dog fra Flertallets Forslag medtog flere Bestemmelser. Hvad Kirkegaardene angaar, havde baade Flertal og Mindretal i det kirkelige Udvalg udtalt sig for en mere udførlig Behandling af dette Spørgsmaal i Lovforslaget, idet den hidtil gældende Lovgivning herom var meget knap. Den Simplifikation af Synslovgivningen, som Loven indfører, tilvejebringes væsentlig ved, at Detailbestemmelserne ikke optages i selve Loven, men i en Vejledning, der gives ved kongelig Anordning, og derved, hvad Tilsynet angaar, at Loven gaar bort fra det aarlige Provstesyn ved Provsten og to Synsmænd og overlader Tilsynet til Menighedsraadet eller Kirkens Ejer i Forening med Menighedsraadsudvalget.

Lovens Indhold er i det væsentlige følgende:

I. Kirkerne.

Ved enhver Kirke skal der være en af Stiftsøvrigheden autoriseret *Protokol*, i hvilken der skal indføres: 1. en i det enkelte gaaende Beskrivelse af Kirken med Kirkegaarden, Oplysning om dens Ejendoms- og Bestyrelsesforhold samt en Fortegnelse over dens Løsøre og øvrige Tilbehør, 2. en Fortegnelse over Kirkens faste Ejendomme, Kapitaler og